

העירוב שלנו

מהנעשה ומהנשמע בעירוב השכונתי המהודר / רמות ב' / סיון תשע"ז / גליון מס' 5

מקרה א'

במסגרת הסיוורים שנערכים מידי פעם ע"י הרב הפוסק של העירוב - הרה"ג ר' מרדכי ירט שליט"א, נבדקה הווילה שערכו בה שיפוץ מקיף ואודותיה דנו בגיליון הקודם. בגיליון הנ"ל התבאר שניתן להסתמך על ה"פי תקרה" של החנייה ומחיצה זו נוסקת וגודרת את הרשות. והנה לרגע קט נדמה היה שבאנו אל המנוחה ואל הנחלה, אך שוב נתגלתה בעייה חדשה במקום זה, וכדי לבאר את הדברים כדבעי יש ללמוד היטב את דין "גג הבולט", וכדלהלן.

כתב השו"ע (שמ"ה סעיף ט"ז): גג הבולט על מחיצות הבית בעניין שאין מחיצות הבית ניכרות לעומד על הגג הוי כרמלית". זאת אומרת אם המפלס של גג הבית בולט מעבר לקירות הבית, אי אפשר בכה"ג לומר שקירות הבית נוסקות כלפי מעלה וגודרות את הגג מדין "גוד אסיק", מכיוון שהגג הבולט מונע מהמחיצות לנסוק ולהימשך כלפי מעלה.

ויעויין עוד בביאורו"ל שם שהביא דנח' האחרונים מה השיעור המינימאלי של הבליטה שמונעת מקירות הבית לנסוק כלפי מעלה. המג"א סובר שרק אם הגג בולט ד' טפחים מעבר למחיצות הבית רק בכה"ג פוסלת בליטה זו את ה"גוד אסיק". מאידך דעת הפמ"ג שמסתימת הפוסקים משמע שאפי' אם הגג בולט "משהו" מעבר למחיצות, כבר פוסלת בליטה זו את הגוד אסיק. עוד הביא המ"ב את דעת האליה רבה והגר"א שפקפקו על פסק השו"ע

וסבירא להו שמכיוון שגג הבית נמצא בגובה י' טפחים [לעומת קרקע הרחוב] א"כ דינו כ"מקום פטור" ומשום דאין כרמלית למעלה מ' טפחים. [דמפרשים שאף באופן שיש שטח מישורי של גג, או דף וכדו' שנמצא בגובה י' טפחים מקרקעית הרשות, נחשב שטח זה כמקום פטור ולא ככרמלית] ויעויין"ש עוד שהמ"ב בצירוף שיטה זו פסק להקל כדעת המג"א שרק היכא שגג הבית בולט ד' טפחים מעבר למחיצות הבית יש לפסול.

והנה העירו הרבנים שליט"א [עיין בהערות "דרשו" שם] שכל דברי המ"ב נאמרו אך ורק במקרה שעליו דיבר השו"ע, והוא, שיש גג של בית שבולט מעבר למחיצות הבית, אבל במקרה של שני מפלסים והמפלס העליון בולט מעבר לקיר [הגידוד] שבין שני המפלסים, בכה"ג יש להחמיר כדעת הפמ"ג שאפי' בליטה משהו מפריעה לגוד אסיק. והטעם בזה הוא, שכל מה שהיקל המ"ב כדעת המג"א הוא רק בגלל שצירף את דעת האליה רבה והגר"א שאין גג הבית נחשב ככרמלית, מכיוון שהוא גבוה למעלה מ' טפחים מקרקעית הרחוב. אך הכא המפלס העליון הוא הקרקע של השכונה, ואין להקל בו [להחשיבו כ"מקום פטור"] בגלל שהוא גבוה י' טפחים לעומת השטח שמחוץ לשכונה, ופשוט.

ובאמת הנידון שלנו היה כעין מקרה זה. [ציוו 1 בעמוד הבא] בנידון דידן בנו גדר בגובה ה' טפחים [בערך] מעל המפלס העליון וכיסו את הגדר באבן שיש וכדו' שבולטת "משהו"

דבר העורך

ברוך ה' שוב עומדים אנו בפתחו של הגיליון החמישי במסגרת הגיליונות "העירוב שלנו" אשר מבארים הלכות עירובין המעשיות מתוך המקרים שהתעוררו בבדיקת העירוב השכונתי.

בגיליון זה, המכנה המשותף של כל המקרים שהובאו בגיליון זה, שהינם בגדר חומרא בלבד. מכל מקום כאשר שואפים לעשות את הכל על צד היותר טוב, הסיכוי שהעירוב ייפסל קטן. משא"כ כאשר עושים כעיקר הדין עלולים להגיע למצב שהעירוב ייפסל ממש.

יה"ר שיהיו הדברים לתועלת ולהגדיל תורה ולהאדירה.

העורך

החוצה. ובמקרה זה סובר הגר"מ רוזנר שליט"א שאבן שיש זו נחשבת כ"גג" שמונע ומסלק מ"מחיצת הגידוד" לנסוק כלפי מעלה, שהרי אף במקרה זה אין ה"גג" הנ"ל נמצא מעל גובה י' טפחים לעומת קרקעית הרשות, ולכן אי אפשר לצרף את דעת הא"ר והגר"א שהגג נחשב כמקום פטור, וממילא יש לחוש לדעת הפמ"ג שאף בליטה משהו פוסלת את ה"גוד אסיק". [ויש לציין עוד שכל הדין של גג הבולט נאמר דווקא כאשר יש בגג

שיעור של ד' טפחים, דבפחות מכאן אין לו חשיבות ואינו מסלק, [ואף כאשר יבולט הגג בשיעור טפח או יותר]. ואכן, בחלק מהגדרות אין בראש הגג שיעור ד' טפחים, (ולפעמים צריך את הגדר רק לפי שיעור חז"א, ואז יש לבדוק אם יש בגג שיעור רוחב ד' טפחים לפי שיעור חז"א בלבד, ופשוט) אמנם במקרה זה רוחב האבן היה 42 ס"מ שזה שיעור ד' טפחים לכו"ע.]

והנה, אחר בדיקה מדוקדקת של הבליטה ע"י הרה"ג ר' מרדכי ירט שליט"א נמצא, שבצד הימני, הגג של הגדר" בולט כסנטימטר אחד, ואילו בצד השמאלי בולטת הגג כשני סנטימטרים. והנה קיר זה נבנה ע"י אבנים ירושלמיות מהסוג הישן ששיש בהם בליטות ושקעים. וא"כ נמצא שבליטת הגג של הגדר" שבולטת סנטימטר אחד בלבד, ביחס לכל הגדר אינה נחשבת כבליטה כלל. משא"כ בצד השמאלי מכיוון שהאבן בולטת כשני סנטימטר יש לחוש שנחשב כבליטה משהו שפוסלת לדעת הפמ"ג.

[א.ה. עד כה התבארה דעת הגר"מ רוזנר שליט"א, אמנם לענ"ד נראה שאין להחמיר כלל בנידון דידן [והיינו באופן שבולטת האבן העליונה בשיעור של שני סנטימטרים] מב' טעמים וכדלהלן.]

א. כתב הפמ"ג וז"ל: "ומסתימת הפוסקים משמע דכל שבולט משהו **ואין ניכר** וכו' עכ"ל. ומשמע מדבריו [וכן הוא פשוט לשון השו"ע - זוהי סתימת הפוסקים...] שכל הבליטה האוסרת היינו דווקא באופן שהיא **בולטת בצורה כזאת עד כדי שאין ניכרות מחיצות הבית לעומד על הגג**, אך בליטה מועטת "משהו" שאינה מפריעה לעומד על הגג אינה מסלקת. [אמנם צ"ע מה המציאות בדין זה, והאם האדם העומד על הגג יכול להוציא את ראשו מעט החוצה, דאל"כ אף כשאין בליטה כלל, אינו יכול לראות את המחיצה. וכן יש להסתפק האם צריך האדם לראות את כל המחיצה ממש עד המ"מ האחרון, דאם נימא כן אף בצד הימני של הגדר שבולט סנטימטר אחד וכמשנ"ת, יש לפסול ומשום שאי אפשר לראות את כל המחיצה עד סופה ממש]. ובאמת זה דבר שהשכל מחייב שאין בליטה מועטת ממש תבטל ותמנע את הגוד אסיק. [אמנם עיין בפמ"ג שכתב "הא אין בולט כלל" אך אפשר ליישב שאין בולט כלל באופן

שאין ניכרות וכו' וצ"ע.]

ונראה שאף החזו"א (ק"ד ו') הבין כדברינו שכתב וז"ל: "שהרי גם בעמוד **אי אפשר לצמצם שלא יהא בולט מעט**". ויעוי"ש עוד שהסתפק מה השיעור בזה והוכיח מהסוגי"א (שבת קא.) של "עמוד ברה"ר גבוה עשרה ורחב ד' ואין בעיקרו ד' ויש בקצר שלו ג'" שמבואר שם שעד טפח [או חצי טפח] אמרינן גוד אחית מראש העמוד ושוב אמרינן גוד אסיק, וא"כ ה"ה לדידן עד בליטה של חצי טפח אין לפסול. וכתב בסוף הדברים שאף שהביאנו"ל הבין בדעת הפמ"ג שהשיעור הוא "משהו" אבל למש"כ עד טפח [או חצי טפח] ודאי אינו פוסל. ונראה לדחוק מעט ולומר שאף הביאנו"ל שהביא את דעת הפמ"ג וכתב "משהו", כוונתו ל"משהו" כזה שבגללו אין ניכרות מחיצות הבית לעומד על הגג, אבל לומר שכוונתו אף לדבר מועט ממש, זהו דבר שאינו מסתבר כלל. [וביתר ביאור, דהמ"ב הבין שאף "משהו" שמסתיר אוסר, ואילו החזו"א הצריך שיעור חשוב של טפח (וחשש לחצי טפח) אבל לחשוש למשהו קטן ביותר בכה"ג כו"ע יודו שמותר.]

ולפי זה נראה לומר שיש להחמיר אך רק בשיעור חצי טפח, [וכחששו של החזו"א] דמשיעור זה אפשר לומר שיש פה בליטה **ניכרת** המונעת ומפריעה לעומד על הגג לראות את מחיצות הבית, אבל בפחות מכאן אין להחמיר. ב. סברא חזקה נוספת כתב הרה"ג ר' יואל שילה שליט"א (מרכסים), שבנידון דידן אין להחשיב את אבן הָשִׁישׁ שמונחת בראש הגדר כ"ג" כלל. וביתר ביאור, דהנה השו"ע דיבר באופן שיש "גג" שיש לו שימושים של גג וניכר שאינו כחלק ממחיצות הבית, ובכה"ג כתב שאם גג זה בולט על מחיצות הבית, אזי אין אנו יכולים לומר שמחיצות

הבית נוסקות. אבל בנידון דידן אבן זו הינה כחלק בלתי נפרד מהגדר [ומניחים אותה במקום זה בשביל שהגשמים לא יחלחלו לתוך הגדר ויהרסו אותה], וא"כ **אין כל סברא לומר שחלק אחד מהגדר ימנע מחלק אחר של הגדר לנסוק כלפי מעלה שהרי שניהם ביחד הם הגדר, ושניהם ביחד נוסקים כלפי מעלה**. [ואף שיש ברוחב אבן שיש זו שיעור של ד' על ד' טפחים, מ"מ כל עוד שניכר לעין שמקום זה הוא "ראש הגדר" ולא כמקום נפרד בעל שימושים נפרדים, אין לומר שאבן זו תיחשב כגג ותסלק ותמנע את ה"גוד אסיק". ואיברא, אם תהיה הגדר ברוחב מטר וכדו', אזי יהיה מקום להסתפק שמא ראש הגדר ייחשב כ"גג", אבל ברוב המקרים אין המציאות כך ואין להחמיר בזה.]

[ויש להדגיש שסברא זו שייכת דווקא באבן המונחת בראש הגדר וכמשנ"ת, אבל במקרה שקרקע המפלס העליון בולטת מעבר למחיצה שבין שני המפלסים [מחיצת הגידוד] באופן זה לא שייכת טענה זו שה"גג" הוא חלק מהגדר ואין להגדירו כ"גג הבולט", אלא שייכת רק הטענה הראשונה, שבעיני בליטה הניכרת ממש ולא רק בליטה משהו, ופשוט.]

בסייעתא דשמיא, זכינו שהגאון הגדול ר' נתן קופשיץ שליט"א עבר על הדברים דלעיל, והסכים שמסתבר שאין להחמיר בפחות משיעור חצי טפח, וכדברי החזו"א. [ומ"מ סיים ואמר שידבר ע"כ עם הגר"מ רוזנר שליט"א] לאחר מכן אף הגאון הגדול ר' שלום יוסף גלבר שליט"א עבר על הדברים וכתב ש"אין להחמיר כלל בנידון דידן כיוון שאומרים גוד אחית בקצה הבליטה" וכדברי החזו"א. ומ"מ להלכה למעשה, בערוב השכונות נוהגים לפי פסקיו של הגאון ר' מאיר רוזנר שליט"א וע"כ הוצרכו למצוא פיתרון אחר וכדלהלן.

א' מחיצה כדין, ובזה באה אל סיומה הטרחה הַרְבָּה שנגרם לחברי "וועד העירוב" בעקבות הווילה הנ"ל. [ואף אילו לא היה בגובה המחיצה שיעור של י' טפחים לדעת החזו"א, אכתי יהיה בה גובה ג' טפחים ותוכל מחיצה זו לחלק את ה"גג של הגדר" לב' חלקים שונים שאין ברוחבם ד' טפחים, ושוב לא יהיה גג ברוחב ד' טפחים שימנע מה"גוד אסיק" לגדור את המפלס העליון, דו"ק ואכמ"ל.]

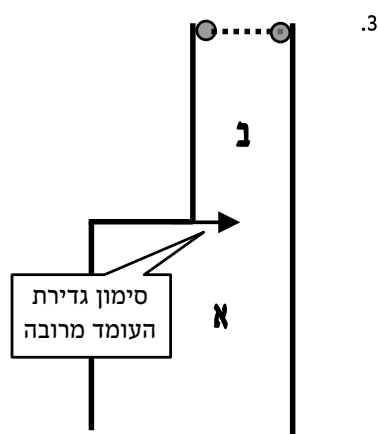

מרובה" את הפרצה שלצידה. בסייעתא דשמיא, במקום זה היו מושלכות חתיכות של אבני ריצוף [גרניט פורצלן] בגובה של 120 ס"מ!!! הרה"ג ר' מרדכי ירט שליט"א יחד עם א' האברכים לקחו מספר אבני ריצוף הנ"ל והשעינו אותם על הגדר עם הבליטה הנ"ל, [במרחק של "לבוד" ביניהם] ונמצא שנבנתה פה מחיצה חזקה [שאינה נעה ונדה ברוח מצויה כלל] שמתירה את המקום לכתחילה. [ציור 2]

בשבוע לאחר מכן כשבדק א' האברכים את הערוב, עדיין עבדו פועלים רבים במקום, ונמנע ממנו לבנות שוב את המחיצה. על כן בסמוך מאד לכניסת השבת הגיע אברך אחר למקום ובנה שוב את המחיצה, אך הפעם היא נבנתה ע"י כמה "רפסודות" מעץ. עתה, גמרו בשעה טובה את השיפוץ, ובנו מעל פי התקרה של החנייה [היינו בגג של הגדר שהובא במקרה

כאמור, מכיוון שיש לחוש שאין להסתמך על "פי התקרה" כמחיצה, הצטרכנו למצוא מחיצה אחרת להסתמך עליה עבור תוואי העירוב השכונתי. והנה במקום שהיה החריץ שנכתב עליו בגיליון הקודם, בנו גדר באופן שה"עומד" שבה מרובה על הפרצה שלצידה, אמנם גם בגדר זו היה את הבעיה של ה"גג הבולט" וכדלעיל. והנה, בגדר זו מצידה הפנימי היה בגובה 90 ס"מ בלבד, ועל כן לא יכולנו להסתמך על גדר זו לפי השיעור הגדול [המכונה שיעור חזו"א]. ואף שבצידה החיצוני היה בגובה 110 ס"מ ושוב יכולנו לומר שמחיצה זו [שגובהה 110 ס"מ] נוסקת וגודרת את הרשות, מ"מ מכיוון שבראש גדר זו הייתה אבן שבולטת מעט כלפי חוץ א"כ בליטה זו מונעת מלומר "גוד אסיק" וכמשנ"ת. הפיתרון היחיד שנשאר לעשות היה, לבנות גדר חדשה שתתיר ב"עומד

של השביל יש להתיר לכתחילה, ומשום שכל מה שהצרכנו "עומד מרובה"

הוא כדי לגדור מקום שנחשב ל"רשות הרבים", אך מקום זה שרוחבו פחות מט"ז אמה ומפולש הוא ל"יער רמות", בכה"ג לא מסתבר כלל לחוש שייחשב כרשות הרבים כלל, ועל כן אין צורך להתירו בעומ"ר כלל.

אפשרות נוספת לגדור והוא ע"י צורת הפתח שקטנה מ' אמות, [ונח' בדעתו אם יועיל מספר צוה"פ רצופות שכל אחת קטנה מ' אמות או לא] אך להידור השני לא יועיל צורת הפתח [ואף הקטנה מ' אמות] כאשר אין בצמוד אליה מחיצה שתתיר את צוה"פ בעומד מרובה. במקום זה, סוף השביל [אות ב'] נותר ע"י צורת הפתח אחת שאורכה פחות מ' אמות, ובכך הוכשר כל המקום לשיטת הרמב"ם. וכדי להתיר את השכונה לפי החשש השני [שאין רה"ר ניתנת ללא עומ"ר] הסתמכו על "עומד מרובה" שיש בסוף החלק הרחב של השביל. [אות א'] [והסיבה שלא הסתמכו על ה"עומד מרובה" הזה בלבד, הוא משום שפרצה זו מוגדרת כ"פרצה דבקעי בה רבים" שיש לתקנה בצוה"פ. וכן לא קבעו צוה"פ במקום זה בגלל התנגדות השכנים וכדו'] אמנם נראה שגם את החלק הצר

אגב שהזדמן הרב הפוסק של העירוב למקום זה, [היינו לשביל המוליך אל דרך החורש 25 וכו'] העיר הרב את עינינו שיש חילוק מקומות בין תחילת השביל המוליך אל הבתים לבין סופו וכדלהלן. ב"ערוב השכונתי המהודר" חוששים לשני הידורים דומים אך שונים. הראשון הוא שחוששים לשיטת הרמב"ם המצריך שב' רוחות מהיקף המחיצות יהיו גדורות באופן שיש יותר מחיצות מאשר צורת הפתח, ומקפידים שבצמוד לכל צורת הפתח יהיה מחיצה שיותר גדולה ממנה. וההידור השני [שדייק הגר"מ רוזנר שליט"א מדברי תוס' ועוד ראשונים] שאפשר לגדור "רשות הרבים" אך ורק ע"י "עומד מרובה", ולפי שיטה זו צריך להקפיד שג' רוחות מהיקף המחיצות יהיו גדורות ע"י רוב מחיצות, ואכמ"ל בביאור חומרא זו. אמנם לדעת הרמב"ם ישנה

שברוב העירובים השכונתיים מקילים בהם. כתב השו"ע (סי' שנ"ח סעיף ט')

ואגב כך, נעלה על נס את גודל מסירותו של הרב הפוסק של העירוב לשפר ולהוסיף הידורים רבים, ואף כאלה

במקרה דלהלן יתבאר אחד מהאופנים המצויים שיש לחוש ב"ערוב שכונתי" ל"קרפף שלא הוקף לדירה",

שבמקום שהוקף לדירה [זאת אומרת, שבנו את המחיצות אחר שבנו את הבתים שבתוכו, ובנידודו כל היקף מחיצות של עירוב נבנה אחר שהבתים כבר קיימים] מ"מ אם חָלַק ממנו נזרע בזרעים בשיעור של יותר מבית סאתיים, הזרעים מבטלים את הדירה ועקב כך אסור לטלטל בכל השכונה. ובטעם הדבר ביאר המ"ב שמכיוון שבמקום של זרעים וכדו' [והיינו בצמחיה שאין רגילות לדרוך עליה כדשא, ואכמ"ל בסוגי הזרעים השונים] לא דיירי אינשי, ממילא מקום זה נחשב כ"מקום שלא הוקף לדירה", ומכיוון שמקום זה אינו מוקף בהיקף נפרד, ושאר השכונה פתוחה אל מקום זה, נמצא שכל השכונה נאסרת בגלל שהיא פרוצה [פתוחה] למקום האסור בטלטול.

והנה, אף שבגמ' ובפוסקים מבואר שדין קרפף נאמר לגבי זרעים [או שלולית מים] וכדו' כבר כתב החזו"א (קנ"ו השמטות לשנ"ח וכע"ז סי' פ"ט ס"ק ז') "שטחים שסביבות העיר אף שהן תוך גדרי היקף העיר **אם אין להם שום תשמיש** הרי הן כדין קרפף שלא הוקף לדירה וכל שיש בהן מעוקב של ע' אמה על ע' אמה שהן ארבעים מטר על ארבעים מטר מרובע אוסרין את כל העיר".

בעירוב השכונתי, ישנם כמה וכמה מקומות שהיה מקום לחוש לכאורה שנחשבים כ"אין להם שום תשמיש" וכדלהלן:

ישנם מקומות רבים אשר מצד אחד הם שטחים ריקים ושוממים, אבל מאידך רגילות האנשים להסתובב ולטייל שם. במקרים אלו דבר פשוט הוא שאינם נחשבים כקרפף שלא הוקף לדירה. דוגמאות למקומות אלו הם: השטח של העתיקות שליד ביהכנ"ס "חניכי הישיבות", וכן ב"עיר רמות" בסוף משעול היערה, המגלית, וכו' עד גן הקיפוד. [בדרך אגב, במקום זה עלה הספק האם אכן זו המציאות שאנשים רבים מסתובבים שם, ועקב כך "וועד העירוב" דאג שמישהו יישב במקום כמספר שעות ויספור מהי כמות האנשים שמסתובבים במקום ומטיילים שם עם בָּלָם וכדו', ואכן נמצא שרבים מטיילים שם, והמקום

הוכשר לכתחילה.]

מאידך ישנם מקומות שוממין, שבגלל תנאי השטח ומעוד סיבות אין רגל אדם דורכת בהם, ואכן בשכונותינו ישנם ב' מקומות שהתעורר נידון זה.

בכניסה לשכונה, בתחילת רחוב "יגאל אלון" מעבר לקיר הַתֶּמָךְ בצד הצפוני של הכביש ישנו שטח ריק תלול ומוזנח, שכפי הנראה אף הדיירים שגרים בסמוך, אינם נכנסים למקום הנ"ל כלל וכלל. [ציור 4] ועתה לפי מה שנתבאר יש מקום לחוש בו ל"קרפף שלא הוקף לדירה" לדעת החזו"א.

ובתחילה יש לבדוק האם יש במקום זה שיעור של "בית סאתיים". והנה כאשר בדקו את המקום ע"י תוכנה ממוחשבת של צלום לוויין של האזור נמצא ששטח זה עולה על בית סאתיים בהרבה. אמנם, כאשר בוחנים את המקום בצורה מדוקדקת כאשר נמצאים בשטח, שמים לב שרוב השטח הנ"ל משופע בשיעור של "תל המתלקט" וא"כ מכיוון שרוב השטח מוגדר כ"גדר" שעליה צומחים שיחים וכדו' על כן ודאי הוא ששטח זה אינו מצטרף לשיעור בית סאתיים. ונמצא לפי"ז נמצא שמקום זה כשר לכתחילה מכיוון שאין שם שיעור של בית סאתיים **מישוריים**. וכך סמכו להתיר זה מקום זה כאשר בנו את העירוב.

אמנם נח' פוסקי זמנינו (עיין סי' שנ"ח ס"ק י"ב ובהערות דרשו מס' 57) בדעת החזו"א (סי' פ"ט ס"ק י"א-י"ב) במקום של זרעים **שאינו שיעור של בית סאתיים**

למקום האסור לו". והנה חומרא זו קשה להולמה, שהרי לפי"ז יוצא שערוגה של זרעים בגודל של מטר וחצי על חצי מטר תאסור את כל השכונה שהרי אף ערוגה זו אורכה יותר מפי שניים ברוחבה. ואכן יש שכתבו שכל הנידון בזה הוא רק לגבי לטלטל בתוך השטח של הזרעים אך אין שטח זה אוסר את שאר העירוב. [ובספר נתיבות שבת לגר"י בלוי זצ"ל כתב שיש להחמיר בזה כאשר אורך השטח מגיע לשיעור מאה אמה, וכן הוא בנידו"ד].

בסוף הסיור שערך הרה"ג ר' מרדכי ירט שליט"א, נבדק אולי בכל אופן יהא אפשר להוציא שטח בעייתי זה אל מחוץ לגבולות העירוב, ואכן נמצא שבהשקעה קטנה עד מאד אפשר להסתמך על גדרות הבתים הקיימות, ובכך כל השטח הנ"ל ייצא מחוץ להיקף העירוב.

מקום נוסף שקיים נידון זה הוא בשטח של הגינה שבין רחוב צונדק 26 לבין רחוב עליית הנוער 35 [וכן החצר שבסוף צונדק 26]. אף במקום זה יש שטח של אדמה תלולה ומוזנחת וכו' ושטח זה "אורכו יותר מפי שנים ברוחבו". ובאמת, גם במקום זה יש המחמירים שאסור לטלטל בשטח של הגינה הנ"ל.

אמנם במקום זה אין כל חשש שיאסור את כל ההיקף של השכונה מכיוון שנמצא בהיקף נפרד משאר השכונה, [ומשום שבעבר חלק זה היה מחוץ להיקף העירוב השכונתי] ועל כן, מי שמעוניין לחוש לחומרא זו יש לו להקפיד שלא לצאת למקום זה.

אך "אורכו יותר מפי שנים ברוחבו" האם ייחשב כ"קרפף שלא הוקף לדירה", וייצא לכאורה שאם מקום זה לא יהא מוגדר כדין, כל השכונה תיאסר בטלטול מדין "פרוץ